

punkt overfor Medlemmerne her i Tinget. Det er for mig et Vidnesbyrd om, at der ingen Fare har været ved at komme til Lovgivningsmagten, hvad man maaske til Tider har været bange for, for at faa dette vigtige Spørgsmaal ordnet. Jeg har aldrig troet, at der var nogen Fare derved, fordi jeg har den Opfattelse, at den udstrakte Myndighed, som blev lagt i Ministeriets Haand ved Krigens Begyndelse, maatte hvile paa en Forstaaelse hos begge Parter af, at de Foranstaltninger, der skulde træffes, med Nødvendighed maatte være saadanne, som alle paa Forhaand kunde godkende. Men det er vitterligt nok — det kan ikke nytte, at nogen af Parterne lægger Skjul paa det —, at de Foranstaltninger, der er truffene, har vakt Misfornøjelse baade paa den ene og den anden Maade. Men jeg synes, at i dette Øjeblik kommer det ikke saa meget an paa de Par Aar, der er gaaet; vi kan strides om, hvorvidt den ene Part har faaet for meget og den anden for lidt; men det er ikke det, der har den store Interesse, lige saa lidt som jeg egentlig synes, det har nogen stor Interesse i dette Øjeblik at drøfte, om Maksimalprisen paa Byg er lidt højere eller lidt lavere. Det, det kommer an paa i dette Øjeblik, er, om vi har Brødkorn nok. Dersom det er rigtigt, som den højtærede Minister mente, at vi har for lidt, er det Hovedsagen, at vi faar Byg købt, saa at vi har nok til den kommende Høst. Det andet er for mig en ren Bagatel. Jeg hører for øvrigt til dem, der tror, det vil vise sig, at vi har Byg nok; men hvis nogen vil spørge, om jeg kan bevise det, maa jeg svare, at det kan jeg ikke, men det vil antagelig komme til at ligge for i de allernærmeste Dage. Jeg glæder mig som sagt over den Forhandlingsvillighed, der her har vist sig saavel hos Ministeren som hos Partiernes Ordførere, selv om man fra nogle Sider synes at ville lægge an paa at føre Forhandlingen ind i en politisk Debat. Denne Sag kan naturligvis lægges op til en politisk Sag, det er jeg ikke blind for. Men det, som har Hovedinteressen, er at faa Sagen ordnet paa en praktisk Maade, saa vi kan være sikre paa, at vi har Brødkorn nok, til Høsten kommer. Det har den allerstørste Betydning, at vi faar Kornordningen for næste Aar tilvejebragt paa en saadan Maade, at der kan være Forstaaelse mellem alle Parter, baade dem, der ad Lovgivningsvejen skal ordne disse Forhold, og dem, der skal føre Loven ud i Praksis. Dette vil jeg henstille

saa indtrængende, som jeg kan, fordi jeg tror, at det har den største Betydning at faa Sagen lagt til Rette for næste Aar saa hurtigt som muligt; og den Forhandling, man har ført her, hvor man har taget det hele paa en saglig og rolig Maade, er for mig et Vidnesbyrd om, at det kan nytte at forhandle roligt og sagligt om dette Spørgsmaal angaaende Ordningen for det kommende Høstaar.

Indenrigsministeren (Rode): I Anledning af det ærede Medlem fra Givès (N. C. Jensen) Opfordring til at fremskynde Forhandlingerne for det kommende Høstaar skal jeg sige, at de Mænd, der er udegede af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne sammen med de 3 landbrugskyndige, der sidder i den overordentlige Kommission, og de Mænd, der har haft Sæde i det tekniske Landbrugsudvalg, mødes i Morgen til Forhandling om forskellige Landbrugsforhold og da ogsaa for at planlægge Forberedelsen netop af det Forhold, som det ærede Medlem her berørte; og jeg er ikke i Tvivl om, at de vil fremme Sagen saa meget, som det overhovedet er muligt.

Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde have udtalt, at jeg ikke troede, der var Brødkorn nok, men jeg kan ikke ret vel tænke mig, at jeg har udtrykt mig saaledes. Jeg maa have sagt, at de tidligere Beregninger, hvilende paa Kommunalbestyrelsernes Indberetninger, viste, at vi havde adskilligt for lidt Brødkorn. Jeg har gjort opmærksom paa, at forskellige Forhold nødvendig maatte medføre, at Beregningen af, hvor meget der manglede, var blevet forrykket, saa at der i alt Fald manglede mindre end før antaget. Men jeg har samtidig fremhævet, at adskillige sagkyndige Landbrugere, navnlig fra Jylland, paastod, at der var *saa* meget mere, at der vilde være tilstrækkeligt. Kun den Tælling, der nu finder Sted, vil kunne vise nøje, om vi har nok eller ikke. Jeg har kun at tilføje —, da enkelte Medlemmer synes at have den Opfattelse, at Lovforslaget om Bygningen er ganske overflødig, hvis der er Brødkorn nok —, at selv om dette Forhold skulde være til Stede, maatte jeg alligevel mene, at Lovforslaget havde sin fulde Berettigelse som Supplement til Lovforslaget om den ekstraordinære Godtgørelse.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.